

Arrest

nr. 217 919 van 5 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Jules Cerexhe 82
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 november 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 november 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 5 juni 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 3 september 2018.

1.3. Op 25 september 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in het Al Yarmouk kamp te Syrië op 26 oktober 1986. U bent van Palestijnse origine en u heeft de Jordaanse nationaliteit. U bent een soennitische moslim.

Vanaf uw geboorte tot 1993 verbleef u met uw familie in Syrië. Vervolgens zijn jullie naar Amman te Jordanië verhuisd, waar u verbleef tot 1998. Van 1998 tot 2001 ging u op basis van het werk van uw vader mee naar Gaza. In 2001 keerden jullie terug naar Amman te Jordanië.

Op 31 augustus 2007 huwde u met A.(...) M.(...) F.(...) M.(...) J.(...). Samen hebben jullie drie kinderen: L.(...) (geboren in 2008), F.(...) (geboren in 2010) en La.(...) (geboren in 2015). U woonde samen met uw gezin in een appartement, gelegen in een gebouw dat u samen met uw familie deelde. Sinds uw vertrek zijn uw echtgenote en kinderen verhuisd naar het ouderlijk huis van uw echtgenote.

U ging tot het vierde middelbaar naar school. Sinds 2004 tot oktober 2017 werkte u als taxichauffeur. Daarnaast kluste u nog bij als mecanicien en schilder.

Op 4 maart 2008 werd uw broer S.(...) na een ruzie doodgeschoten door M.(...) H.(...) S.(...). Hoewel dit tegen de stammentradities inging, heeft u klacht bij de politie ingediend tegen de moordenaar van uw broer. M.(...) H.(...) S.(...) werd op 21 januari 2009 veroordeeld tot 15 jaar cel. Uw vader, ooms en broers vonden dat u de stam tot schande had gebracht door het indienen van deze klacht. Uw vader gebood u uw fout goed te maken en u werd opgezegd met de opdracht om M.(...) H.(...) S.(...) bij diens vrijlating te doden. Sindsdien was uw relatie met uw broers ondermaats, jullie spraken niet meer met elkaar.

Twee jaar na het overlijden van uw vader in 2015 werd het u duidelijk dat uw broers de fakkel van uw vader hadden overgenomen. U had erop gehoopt dat de tijd alles zou veranderen, maar door de uitspraak van uw oudste broer dat u zich diende klaar te maken en het gegeven dat M.(...) H.(...) S.(...) op het einde van 2018 zou vrijkomen, verliet u Jordanië op 4 november 2017 met behulp van uw schoonvader.

U verliet Jordanië op legale wijze via de luchthaven van Amman. Op 6 november 2017 kwam u aan in België en op 17 november 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Uw echtgenote ontving een brief van uw familieleden met het bericht dat u verstoten werd uit de stam. Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door uw familieleden. Ze spraken tegen uw schoonvader uit dat het geen moeite zou kosten om u te vermoorden. Op 18 december 2017 stierf uw schoonvader.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie van uw UNWRA kaart, een kopie van uw huwelijksakte, kopies van enkele pagina's uit uw familieboekje, kopies van de geboorteakten van uw kinderen, kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote, een kopie van het strafdossier in verband met de moord op uw broer, een kopie van de verstotingsbrief uit uw stam, een kopie van een krantenartikel waarin uw verstoting werd vermeld en een kopie van de overlijdensakte van uw schoonvader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U heeft niet kunnen overtuigen in de reden van uw vertrek uit Jordanië in november 2017 en dat u bij terugkeer de gevolgen hiervan zal moeten dragen. Dit omwille van volgende redenen.

Op basis van uw verklaringen schetst u een beeld van uw omgeving waarin de stammenmentaliteit overheerst (CGVS p.7). Zich beroepend op deze stammenmentaliteit zadelde uw vader u, in het bijzijn van uw broers en ooms, op 4 april 2008 op met de opdracht M.(...) H.(...) S.(...) bij diens vrijlating te doden. U zegt letterlijk "Als iets gebaseerd is op stammenmentaliteit, dan bestaat er geen oplossing voor." (CGVS p.9). U geeft bovendien ook aan dat uw schoonvader tegen u zei dat u de opdracht niet zou kunnen vermijden (CGVS p.8), alsook bevestigde uw broer in Amerika het hardnekkig vasthouden van uw familieleden aan de cultuur van de stammen (CGVS p.9). In dit opzicht vindt het CGVS het weinig overtuigend dat u tot november 2017 wachtte met een oplossing te zoeken voor de dreiging die boven uw hoofd hing. U meermaals gevraagd hoe u omging met deze opdracht die boven uw hoofd hing, zegt u dat u geen nee durfde te zeggen en dat u hoopte dat alles met de tijd zou veranderen (CGVS p.9). U gevraagd of u naar alternatieven zocht om te ontkomen aan wat er u boven het hoofd hing, zegt u wederom dat u alleen rekende op de tijd (CGVS p.9). Het CGVS vindt uw argument dat u beroep deed op de tijd, die 'de wil van uw stamleden zou doen vervagen', weinig overtuigend in de context van de door u geschetste omgeving. U schetst immers een beeld dat de stammenmentaliteit overheerste en geeft, aldus uw eigen verklaringen, aan dat er geen oplossing bestaat voor iets dat gebaseerd is op de stammenmentaliteit (CGVS p.9) en dat het onmogelijk was om deze opdracht te vermijden (CGVS p.8). Het hoeft niet te verwonderen dat het CGVS dan ook uw vaak weerkerende uitspraak, dat u hoopte op de tijd, weinig verenigbaar is met uw eerder genoemde uitspraken over deze hardnekkige stammenmentaliteit. Het CGVS vindt bovendien het feit dat u zich optrok aan een loutere hoop, die geen enkele zekerheid bood om te ontkomen aan de opdracht die u boven het hoofd hing, evenmin weinig verenigbaar is met de ernst van de door u beweerde vrees. Wanneer iemand effectief een vrees koestert om een dergelijke opdracht te moeten uitvoeren, kan er van deze persoon verwacht worden dat er naar een effectieve oplossing gezocht wordt om te vermijden te doen wat er verwacht wordt. Hierbij voegt het CGVS er ook aan toe dat het niet uit te sluiten valt dat een persoon die opgesloten zit in de gevangenis vervroegd zou vrijkomen. Het CGVS kan dus met andere woorden van u verwachten dat u eerder voorzorgsmaatregelen had genomen om uzelf te beschermen. Het hoeft niet te verwonderen dat het louter hopen op de tijd uw problemen in zeer grote mate relativeert. Wanneer u gevraagd werd om welke reden u Jordanië niet eerder verlaten heeft, verwijst u wederom naar het argument dat hierboven reeds ruim aan bod kwam, dat u niet verwacht had dat het zo erg ging worden, en dat u hoopte dat het vanzelf opgelost ging worden doordat u op de tijd rekende (CGVS p.10). U naar de context van de door u geschetste stammenmentaliteit verwezen, zegt u "Ik heb er geen verstand van. Als ik verstand zou hebben van stammenmentaliteit, dan had ik nooit een klacht ingediend." (CGVS p.10). Het CGVS neemt hiermee geen genoegen daar uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u sinds 2008 met deze mentaliteit geconfronteerd werd. Alsook dat u derden, zoals uw schoonvader en uw broer in Amerika, u wezen op de hardnekkigheid van deze mentaliteit. Het loutere argument dat u hoopte op de tijd is weinig plausibel, om niet te zeggen ongeloofwaardig, in de context die u beschrijft.

Het feit dat u pas in april of mei 2017 besepte dat het voor uw broers menens was, vindt het CGVS dan ook weinig aannemelijk in het licht van de door u geschetste cultuur. U geeft aan dat u pas besepte dat uw broers het serieus meenden, toen uw oudste broer u in april of mei 2017 zei "Maak je klaar, het gaat volgend jaar moeten gebeuren." (CGVS p.8-9). Nochtans geeft u aan dat uw broers aanwezig waren op 4 april 2008 en ze ruzie met u maakten omdat u hen tot schande had gebracht en dat sindsdien hun houding naar u toe sterk gekeerd was (CGVS p.5, 10). In dit opzicht vindt het CGVS het weinig aannemelijk dat u maar in november 2017 tot inzicht kwam dat ook uw broers het serieus meenden en dat dit voor u de doorslag gaf om plots een oplossing te zoeken voor de dreiging die boven uw hoofd hing. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broers reeds vanaf het begin van de opdracht een duidelijke houding aannamen ten opzichte van u, dat ze het niet eens waren met de klacht die u had ingediend en dat zij tevens achter de wil van uw vader stonden dat u de fout die u had gemaakt diende recht te zetten (CGVS p.5, 7-10). In dit licht vindt het CGVS uw uitspraak, dat u pas sinds april of mei 2017 besepte dat uw broers het meenden dan ook weinig aannemelijk. Ook dit plaatst de reden van uw vertrek uit Jordanië, in november 2017, in een twijfelachtig perspectief.

Daarnaast wordt uw geloofwaardigheid ook ondermijnd door de vage antwoorden die u geeft over de juridische situatie van de moordenaar van uw broer, M.(...) H.(...) S.(...). De kern van uw probleem

draait rond het tijdstip van diens vrijlating. Het CGVS stelt vast dat u niet concreet kan zeggen wanneer M.(...) H.(...) S.(...) uit de gevangenis vrijgelaten zou worden. Zo zegt u "in 2018" (CGVS p.8, 10), maar wanneer u gevraagd werd preciezer te duiden wanneer in 2018, zegt u "ik denk einde van het jaar." (CGVS p.8). U geeft aan dat u via uw advocaat op de hoogte werd gebracht hiervan en u verwijst naar het vonnis dat in het strafdossier zit dat u neerlegt (CGVS p.10). Het CGVS vindt het weinig geloofwaardig dat u niet concreet kan duiden wanneer in 2018 M.(...) H.(...) S.(...) zou vrijkomen, terwijl deze datum een cruciale rol speelt in de door u beweerde problemen. Het enerzijds louter verwijzen naar een document dat reeds in 2009 werd opgesteld en het anderzijds verwijzen naar de raadpleging van een advocaat, vergoelijkt uw onwetendheid hieromtrent niet, dat hoeft geen verder betoog.

Bovendien werd u gevraagd in welke gevangenis M.(...) H.(...) S.(...) werd opgesloten (CGVS p.8). U zegt zonder meer "In Jordanië" (CGVS p.8). Wanneer u gevraagd werd dit te concretiseren, zegt u, "Concreet weet ik niet, ze hebben geen vaste gevangenis, misschien verplaatsen ze hem telkens." (CGVS p.8). Het hoeft niet te verwonderen dat u tevens door dit antwoord een weinig overtuigende indruk nalaat op het CGVS. In het kader van uw beweerde vrees kan er van u verwacht worden dat u op de hoogte bent waar M.(...) H.(...) S.(...) opgesloten zit.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan en komt u bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u ter staving van uw verzoek volgende documenten neerlegt, maar dat zij op geen enkele wijze uw beweerde vrees staven. Uw originele identiteitskaart, de kopie van de eerste pagina van uw paspoort, de kopie van de UNWRA kaart, de kopie van uw huwelijksakte, de kopie van de enkele pagina's uit het familieboekje, de kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote en de kopies van de geboorteakten van uw kinderen hebben betrekking op uw identiteit en herkomst die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Het strafdossier in verband met de moord op uw broer heeft louter betrekking op het incident waarbij uw broer om het leven kwam, maar staven geenszins de door u beweerde persoonlijke vrees. De door u neergelegde verstotingsbrief en het artikel waarin sprake is van uw verstoting buigen, gezien bovenstaande argumenten, de appreciatie van het CGVS niet om. Daarnaast betreffen dit louter kopieën wat tevens de authenticiteit in vraag stelt. Met de kopie van de overlijdensakte van uw schoonvader toont u evenmin de door u beweerde problemen aan. U geeft aan dat uw schoonvader een hartaanval kreeg nadat uw broers te weten kwamen dat hij u had helpen vluchten (CGVS p.10). De door u gegeven oorzaak aan zijn overlijden blijkt nergens uit deze overlijdensakte (CGVS p.7). Gezien bovenstaande argumenten zijn de door u neergelegde documenten niet in staat de appreciatie van het CGVS in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2 van het Verdrag van Genève betreffende de status van de vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat hij ernstige vervolgingen heeft ondergaan in zijn land van herkomst en dat deze vervolgingen gebaseerd zijn op etnische redenen. Hij licht toe dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omdat hij door zijn stam werd verstoten en omdat zijn familie hem bedreigt met de dood wegens zijn weigering om de moordenaar van zijn broer te vermoorden in toepassing van hun stammenmentaliteit. Het is volgens verzoeker niet betwistbaar dat deze problemen binnen de criteria van het Verdrag van Genève vallen. Hij citeert een passage uit het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde artikel van The Washington Post, waaruit moet blijken dat "de loyaliteit aan de stammen over alles gaan, en dat stammen zelfs hun justitie uitvoeren, zonder de formele justitie systeem in te schakelen." Verzoeker heeft naar eigen zeggen *prima facie* een nood aan een

internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn ras en politieke overtuigingen in het brede zin. De motieven van de bestreden beslissing zijn volgens verzoeker onvoldoende om de geloofwaardigheid van de vervolgingen die hij heeft ondergaan en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Jordanië in vraag te stellen. Hij vraagt de Raad dan ook om het geheel van zijn verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze te beoordelen, rekening houdend met *“de algemene beschikbare informatie over de vervolgingen tegen hindoes.”* (sic). Verzoeker meent dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van de twijfel. Hij verzoekt dan ook om als vluchteling te worden erkend.

In een tweede onderdeel poneert verzoeker dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker merkt op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat in Jordanië de stammenmentaliteit en –justitie sterker is als het formele justitiesysteem. Dit zorgt er volgens verzoeker voor dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet zodat hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, en de artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, onderneemt verzoeker een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt: *“Verwerende partij meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoeker.*

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Verzoeker is van mening dat de Commissaris generaal haar onderzoek plicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd geeft.

Ten eerste, ment de Commissaris dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker op de tijd hoopte om een oplossing te vinden voor zijn opdracht om de moordenaar van zijn broer (M.(...) H.(...) S.(...) –M.(...) H.S. hieronder-) te doden. Verzoeker bevestigt dat hij toen zijn vader hem de opdracht gaf om M.(...) H.S. te vermoorden (om zijn fout goed te maken), hij dacht dat de 15 jaar waarin deze in de cel zou zijn de positie van zijn familie leden zou veranderen. Hij dacht ook niet dat het indienen van de klacht voor hem zo veel problemen zou veroorzaken (RA p9). Trouwens, zoals hij verduidelijkt heeft, geeft verzoeker de voorkeur aan de gerechtelijk systeem, in plaats van de stammenmentaliteit.. Hij heeft inderdaad uitgelegd dat “Ik vind terecht dat die man zoveel jaren gestraft werd, waarom zou ik hem moeten vermoorden?” (RA p8).

Bovendien, zoals hij verklaard heeft, had hij al jaren bijna geen contact meer met zijn broers, sinds hij zijn klacht ingediend had, en hopte dus dat ze niet meer van hem eisen zouden dat hij de opdracht vervult. Daardoor beseftte hij alleen in april of mei 2017 toen zijn oudste broer hem zei om zich klaar te maken voor het vermoorden van M.(...) H.S. dat ze nog achter de vil van zijn vader stonden.

Wat de precies locatie van de gevangenis van M.(...) H.S. en de precies datum van zijn vrijlating betreft, bevestigt verzoeker dat het in de juridische documenten staat en dat hij tijdens het gehoor niet meer zeker was.

Ten slotte, benadrukt verzoeker dat hoewel de CGVS beweert dat de kopie van de verstotingsbrief en het artikel erover een begin van bewijs vormen van de realiteit van zijn problemen in Jordanië.

Verzoeker ment, dat het ten gevolge onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, zijn de elementen die ingeroepen worden door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

*We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade.
Het middel is gegrond.”*

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Do Jordan’s tribes challenge or strengthen the state?”* van The Washington Post van 28 mei 2015.

2.4. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.5.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij een beeld schetst van zijn omgeving waarin de stammenmentaliteit overheerst, uit zijn verklaringen blijkt dat zijn vader, zich beroepend op deze stammenmentaliteit, hem in het bijzijn van zijn broers en ooms op 4 april 2008 opzadelde met de opdracht M.H.S. bij diens vrijlating te doden, hij letterlijk zegt *“Als iets gebaseerd is om stammenmentaliteit, dan bestaat er geen oplossing voor”* en hij bovendien ook aangeeft dat zijn schoonvader tegen hem zei dat hij de opdracht niet zou kunnen vermijden, alsook dat zijn broer in Amerika het hardnekkig vasthouden van zijn familieleden aan de cultuur van de stammen bevestigde, zodat het weinig overtuigend is dat hij tot november 2017 wachtte met een oplossing te zoeken voor de dreiging die boven zijn hoofd hing, zijn argument dat hij beroep deed op de tijd, die ‘de wil van zijn stamleden zou doen vervagen’ weinig overtuigend is in de context van de door hem geschetste omgeving, het feit dat hij zich optrok aan een loutere hoop, die geen enkele zekerheid bood om te ontkomen aan de opdracht die hem boven het hoofd hing, evenmin weinig verenigbaar is met de ernst van de door hem beweerde vrees, wanneer iemand effectief een vrees koestert om een dergelijke opdracht te moeten vervullen, er immers van deze persoon kan verwacht worden dat er naar een effectieve oplossing gezocht wordt om te vermijden te doen wat er verwacht wordt, temeer niet uit te sluiten valt dat een persoon die opgesloten zit in de gevangenis vervroegd zou vrijkomen zodat kan worden verwacht dat hij eerder voorzorgsmaatregelen had genomen om zichzelf te beschermen, (ii) het in het licht van de door hem geschetste cultuur en zijn verklaringen dat zijn broers aanwezig waren op 4 april 2018, dat ze ruzie met hem maakten omdat hij hen tot schande had gebracht en dat sindsdien hun houding naar hem toe sterk gekeerd was, evenmin aannemelijk is dat hij pas in april of mei 2017 beseftte dat het voor zijn broers menens was en dat dit voor hem de doorslag gaf op plots een oplossing te zoeken voor de dreiging die boven zijn hoofd hing, (iii) het weinig geloofwaardig is dat hij niet concreet kan duiden wanneer in 2018 M.H.S. zou vrijkomen, terwijl deze datum een cruciale rol speelt in de door hem beweerde problemen en het louter verwijzen naar een document dat reeds in 2009 werd opgesteld en naar de raadpleging van een advocaat zijn onwetendheid hieromtrent niet vergoelijkt, (iv) hij evenmin kan concretiseren in welke gevangenis M.H.S. werd opgesloten en (v) de door hem neergelegde documenten niet in staat zijn de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen daar het strafdossier in verband met de moord op zijn broer louter betrekking heeft op het incident waarbij zijn broer om het leven kwam maar geenszins de door hem beweerde persoonlijke vrees staft, de verstotingsbrief en het artikel waarin sprake is van zijn verstoting, gezien bovenstaande argumenten, de appreciatie van het CGVS niet ombuigen en de stukken bovendien louter kopieën betreffen wat de authenticiteit ervan in vraag stelt, de kopie van de overlijdensakte van zijn schoonvader evenmin de door hem beweerde problemen aantoonst en de door hem gegeven oorzaak aan dit overlijden – hij geeft aan dat zijn schoonvader een hartaanval kreeg nadat zijn broers te weten kwamen dat hij verzoeker had helpen vluchten – nergens blijkt uit deze overlijdensakte en de overige documenten betrekking hebben op zijn identiteit en herkomst die niet in twijfel worden getrokken.

2.5.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste en tweede middel kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 september 2018 (CG nr. 1718570), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.6. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.7.1. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst vreest door zijn familie te worden vermoord omwille van zijn weigering om de moordenaar van zijn broer, M.H.S., bij diens vrijlating te doden. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, doen verzoekers houding – hij heeft sinds 2008 tot november 2017 geen oplossing gezocht om te ontkomen aan de opdracht die hem boven het hoofd hing, hij hoopte dat met de tijd alles zou veranderen en zijn probleem vanzelf opgelost zou raken –, en zijn vage verklaringen over de juridische situatie van de moordenaar van zijn broer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze door hem geschetste vrees.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Aangezien geen van de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.7.2. Verzoeker haalt daarnaast aan dat hij verstoten werd uit zijn stam, hetgeen hij poogt aan te tonen aan de hand van een kopie van een verstotingsbrief en een kopie van een krantenartikel waarin zijn verstoting wordt vermeld. Het loutere feit dat verzoeker uit zijn stam zou zijn verstoten, kan echter op zich niet worden beschouwd als een aanwijzing dat hij een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren of dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

2.7.3. Ook de overige door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u ter staving van uw verzoek volgende documenten neerlegt, maar dat zij op geen enkele wijze uw beweerdte vrees staven. Uw originele identiteitskaart, de kopie van de eerste pagina van uw paspoort, de kopie van de UNWRA kaart, de kopie van uw huwelijksakte, de kopie van de enkele pagina's uit het familieboekje, de kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote en de kopies van de geboorteakten van uw kinderen hebben betrekking op uw identiteit en herkomst die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Het strafdossier in verband met de moord op uw broer heeft louter betrekking op het incident waarbij uw broer om het leven kwam, maar staven geenszins de door u beweerdte persoonlijke vrees. (...) Met de kopie van de overlijdensakte van uw schoonvader toont u evenmin de door u beweerdte problemen aan. U geeft aan dat uw schoonvader een hartaanval kreeg nadat uw broers te weten kwamen dat hij u had helpen vluchten (CGVS p.10). De door u gegeven oorzaak aan zijn overlijden blijkt nergens uit deze*

overlijdensakte (CGVS p.7). Gezien bovenstaande argumenten zijn de door u neergelegde documenten niet in staat de appreciatie van het CGVS in positieve zin om te buigen."

Het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde artikel van The Washington Post handelt onder meer over de rol van de stammen in Jordanië, de stammenverhoudingen, de beslechting van stammenconflicten en de toepassing van 'tribal law'. Dergelijke algemene informatie toont echter op geen enkele wijze de door verzoeker beweerde problemen en/of vrees aan.

2.7.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de asielzoeker afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald. Aangezien verzoeker hier faalt, zoals blijkt uit het voorgaande, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Jordanië zou hebben gekend of zal kennen. Een schending van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wordt bijgevolg niet aangetoond.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming en de door hem bijgebrachte documenten niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Gelet op het voorgaande, kan evenmin een schending worden vastgesteld van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat voorziet in het recht op behoorlijk bestuur.

2.10. In zoverre verzoeker de artikelen 2 en 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. Waar verzoeker nog de schending van artikel 13 EVRM aanvoert, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt, dient te worden benadrukt dat verzoeker met onderhavige procedure over een beroep beschikt dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 13 EVRM.

2.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.13. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS